

Sygn. akt V CSK 505/18

POSTANOWIENIE

Dnia 8 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z wniosku B. S.
przy uczestnictwie A. B., [...], A. J., [...], Ł. M., [...] i Gminy B.
o ustanowienie drogi koniecznej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 maja 2019 r.,
na skutek skarg kasacyjnych uczestników: A. J. i Ł. M.
od postanowienia Sądu Okręgowego w B.
z dnia 20 marca 2018 r., sygn. akt II Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia obu skarg kasacyjnych do rozpoznania.**
- 2) oddala wniosek wnioskodawczyni o zasądzenie na jej rzecz od skarżących kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargami kasacyjnymi uczestników A. J. i Ł. M. wniesionymi od postanowienia Sądu Okręgowego w B. z dnia 20 marca 2018 r., należy podnieść, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, służącym ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa i jurysprudencji oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Z punktu widzenia funkcji oraz założeń skargi kasacyjnej jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia, rolą „przedsądu” jest wstępna selekcja skarg pod kątem spełniania wymienionych wyżej kryteriów (przyczyn kasacyjnych) kwalifikujących skargę do jej przedstawienia Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżąca A. J. przytoczyła przyczynę kasacyjną z art. 398⁹ § 1 punkt 1 k.p.c., a mianowicie czy w sytuacji, w której przeprowadzenie drogi koniecznej jest możliwe według kilku wariantów, drogę należy przeprowadzić skrajem działek, w tym działek o przeznaczeniu budowlanym, jednakże faktycznie nie zabudowanych czy też drogę konieczną należy przeprowadzić, przecinając działki o charakterze rolnym na dwie części. Skarżący Ł. M. uzasadnił wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania istnieniem zagadnienia prawnego, czy w sytuacji, w której istnieje możliwość przeprowadzenia służebności drogi koniecznej po gruntach, z których powstała działka wnioskodawcy i wariant ten jest dogodniejszy i tańszy, sąd orzekający (odwoławczy) może przeprowadzić służebność innym wariantem.

W nawiązaniu do tak sformułowanych wniosków o przyjęcie skarg kasacyjnych do rozpoznania należy przypomnieć, że według ustalonej w orzecznictwie Sądu Najwyższego i nauce wykładni tego pojęcia, istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest problem nowy i dotychczas niewyjaśniony, dotyczący ważnego abstrakcyjnego zagadnienia jurydycznego, którego rozstrzygnięcie przez Sąd Najwyższy przy okazji rozpoznania skargi kasacyjnej przyczyni się do rozwoju prawa i orzecznictwa oraz będzie miało znaczenie nie tylko dla tej konkretnej, jednostkowej sprawy, ale także dla innych podobnych spraw. Skarżący powinien sformułować to zagadnienie w sposób przyjęty przy przedstawianiu przez sąd powszechny zagadnienia prawnego do rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy; przedstawić pogłębiony wywód prawny uzasadniający zgłoszone wątpliwości, wykazać zasadność preferowanego sposobu jego rozstrzygnięcia, a także wadliwość rozwiązania przez Sąd drugiej instancji postawionego problemu prawnego w sposób rzutujący na wynik sprawy. Przedstawione przez skarżących zagadnienia nie spełniają przytoczonych wyżej wymagań, ponieważ są pytaniami o konkretny sposób rozstrzygnięcia niniejszej sprawy i to w sytuacji, w której z obszernego i starannie umotywowanego uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, zawierającego pogłębione oceny prawne bazujące na szczegółowych ustaleniach faktycznych, wynika jednoznacznie, z jakich przyczyn, opierając się na przyjętej w orzecznictwie Sądu Najwyższego i nauce wykładni art. 145 § 2 i 3 k.c. (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 2014 r., III CZP 74/14, postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 maja 1998 r., I CKN 673/97, z dnia 20 lutego 1985 r., III CRN 364/85, OSNCP z 1985, nr 12, poz.198, z dnia 14 listopada 1997r., II CKN 456/97 oraz z dnia 16 stycznia 2015r., III CSK 147/14), sąd dokonał wyboru określonego wariantu drogi koniecznej. Sposób uzasadnienia wniosków o przyjęcie skarg kasacyjnych wskazuje nie tyle na istnienie u skarżących wątpliwości prawnych, ile na niezadowolenie ze sposobu załatwienia sprawy przez sąd.

W tym stanie rzeczy należy uznać, że skarżący nie wykazali przesłanek uzasadniających przyjęcie obu skarg kasacyjnych do rozpoznania, stąd orzeczono, jak w sentencji. Sąd Najwyższy oddalił zawarty w odpowiedziach na skargi kasacyjne wniosek wnioskodawczyni B. S. o przyznanie kosztów postępowania

kasacyjnego uznając, że nie zachodzą podstawy do odejścia od reguły wyrażonej w art. 520 § 1 k.p.c. zgodnie z którą, każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.